כתבות, אירועים, ומודעות

Hakesher הקשר

HaKesher הקשר
www.HaKesherOnline.com
למודעות פירסום בלוח זה
ובמגזין הקשר, נא להיתקשר
ל- 738-5038 (617)

עורכת ומוציאה לאור: אנט זריהן כתבת, צלמת ועורכת: ד"ר דניה שפירא
מעמד: דן בן-דרור מרשל עוזר מחקר: ג'ף סוסמן

הנשיקה לפני הפל

כתבה, צילמה ועיצבה: דניה שפירא

בשני הגליונות הקודמים התמקדתי בהצעות לאלו, שעדיין רוצים לנצל את חוויית-הקיץ בבית, בארץ. הפעם אחלוק עמכם מעט (מקוצר המקום) חוויות אישיות; מעין בלוג.

חתונה משפחתית, סוריאליסטית-משהו, בחוות-התבלינים בהרי הגלבוע.

להיות חודשיים בארץ- זה נשמע תקופה ארוכה, אפילו בשבילי. היו לי תכניות להיפגש עם חברים, לבלות את זמני בקונצרטים, בהצגות, בטיולים, בשירה, בריקודים ובמה לא... אך תֻכניות לחוד, ומציאות לחוד; שהרי המטָרה האמיתית של ביקורי הייתה להיות עם אמי. על-פי נסיון-העבר, חשבתי שהנה, אקים אותה מהכורסה, שעליה היא ישובה מרבית שעות-היום, ואצרף אותה אליי לכל הבילויים, שמניתי לעיל. אך מצאתי את עצמי מרותקת רוב הזמן לבית, מנסה לשכנע אותה (בהצלחה חלקית), שבערב עומס-החום אינו כה גבוה כמו בשעות המוקדמות-יותר, (לא- תמיד יכולתי גם אני להאמין בכך...), וכי לא כל גבר, שעובר לידינו (או פונה אלינו) ברחוב, הוא תוקף-קשישים בפוטנציה, (ואולי כן? כולנו צופים בחדשות, והיא- כל היום...). "ובכלל, כל היום אומרים בחדשות, שעדיף לקשישים להישאר בבית- גם בגלל החום וגם בגלל שפעת- החזירים." (טיעון שעמו קשה להתווכח).

בשלושת השבועות הראשונים הצלחתי "להוציא אותה לאחו", כמו שמתבטאים במקומותינו, כמעט כל ערב, וצעדנו נמרצות (כן!) מקצה הרחוב עד קצהו, כשאמי מעיפה כל העת מבטים לאחור ולצדדים לעבר ברנשים "חשודים", ומכריזה נחרצות: "די! בואי נחזור. לא מוצא חן בעיניי ההוא שיצא מהמכונית. למה הוא מדבר אלינו?!". אני: "הוא סתם היה נחמד אלינו. ובכלל, הוא בגילך!" היא: "אז מה? הוא מתנהג מוזר!" (אולי היא צודקת...). הצעידות הקטנות האלה וגם ההתעמלות, שהיא נוהגת לעשות כל יום, (נדהמתי בהערצה. אני לא עושה אפילו רבע מזה!), הפחיתו את הנפיחות בקרסוליים שלה, אך לבד מזאת היא הרגישה כל יום חולשה וסחרחורת, והראייה נתקלקלה עוד יותר, (היא כמעט עיוורת ממילא), וכמוה- השמיעה, (בדיחות רבות הוחלפו בינינו בהקשר זה, כשאני אומרת משפט, והיא עונה לי על מה ששמעה... :-) "וגם הראש כבר לא כמו שהיה." (הלוואי על כל אחד הזיכרון המדהים שלה!). אך, מצד שני, היא לא אוהבת ללכת לרופאים, ומרפאה את עצמה בעזרת התרופות-של-סבתא (למשל, הנזל שנוצר משריית פרוסות-בצל בדבש במשך 24 שעות הוא כמו אנטיביוטיקה. בדוק!).

תוכי-בר עירוניים ודוכיפת "נלכדו" במצלמתי.

לפעמים אין ברירה, וכזה המצב הוא עכשיו, כי היא צריכה - כמו קשישים חולים רבים אחרים - לעבור בדיקות וריאיונות אצל רופאים ועובדות-סוציאליות לחידוש השנתי (ביורוקרטיה וסחיטת כספים מקשישים בידי חברות, שהוסמכו לכך מטעם משרד-הרווחה [סליחה, אמרתם 'רווחה'?!]) של רשיון ההעסקה של הפיליפינית שלה, שהיא ממש כבר בת-בית (עם היתרונות [והחסרונות שיש לכל אחד מאתנו). לא זו בלבד שהתהליך הזה מתיש, (בעיקר כשאתה בקושי רואה ושומע, ומתקשה בהליכה), אלא הוא גם משפיל, ומצפים ממך "לשחק אותה"; להראות שאתה לגמרי סניל, ושאינך שולט בצרכים הפשוטים.

אמי כמעט התחילה להאמין בכך בעצמה, אך התעשתה, כשירדנו פעם בשבוע בערב לרחבה של "בית-ראשונים", לקחנו חלק (אני גם לפני המיקרופון) בשירה בציבור (את גבי ברלין הפסדתי...) ובריקודים, (הקמתי גם אותה, והיא רקדה לסירוגין). היינו גם בקונצרט אחד (של שירים ישראליים) ועם משפחה וחברים- גם בהופעות מקצועיות במרינה בהרצליה. ההנאה שם הייתה מרובה, כי גם הנוף (השתקפות הסירות הצבעוניות במים, פסל-הנשר בשקיעה ודוכני-הבזאר הצבעוניים) היה מפעים. והיינו כולנו גם בחתונה משפחתית, סוריאליסטית-משהו, בחוות-התבלינים בהרי הגלבוע. נהנינו מהחברותא ומבני-המשפחה החדשים (כולל כל הילדים שגולדו בהיעדרי...), והחוויה הייתה יכולה להיות מושלמת לוֹלא הפקק בן-השעה באמצע הלילה ליד מכון וויגנייט...

טעימות-אבטיח בשוק-הירקות-והפירות השבועי מול הים של תל-אביב.

והצלחתי גם להצחיק את אמא (לא רק עם חוש-ההומור שלי): אם אני כבר 'מרותקת', אז למה לא לנצל זאת? מדי-יום הייתי מאזינה לשריקת הציפורים, שורקת בחזרה, ומנסה לחקות אותן, בעיקר את תוכי-הבר הירקרקים, ש'עבדו' עליי, (הם לא אהבו, שניסיתי להבריח אותם, כדי לצלם אותם במעופם), והריצו אותי אל הגג, ומצד אחד שלו לשני, כשאני מנסה ללחוץ על הדק-המצלמה, ולתפוס זווית טובה. אמנם אני לא אריק-מחקה-החיות, (מישהו עדיין זוכר אותו?), אך בכל-זאת הצלחתי לרמות אותם, ויש לי עדויות מצולמות. אז אמנם לא הספקתי לבלות הרבה, (אפילו לים לא הגעתי- ראיתי אותו רק מבעד לחלון המכונית, ואת חברותיי פגשתי באקראי במשרד-הפנים [עוד סידורים] ובספרייה, שבה בדקתי ושלחתי אימייל, [המחשב הנייד הישן והכבד, שנתן לי אחייני לפני שנסעתי לארץ, שבק חיים, והשארתי אותו אצל אמי...]), אך בכל-זאת הרגשתי בבית. את ה'בלוז', שתפס אותי עם החזרה לבוסטון, הטבעתי בשירה בציבור עם חברים ובבריכה, שכאשר פסק הגשם (אוף! שוב גשם בקיץ...), שקיבל את פניי, נפתחה שוב לרווחה.

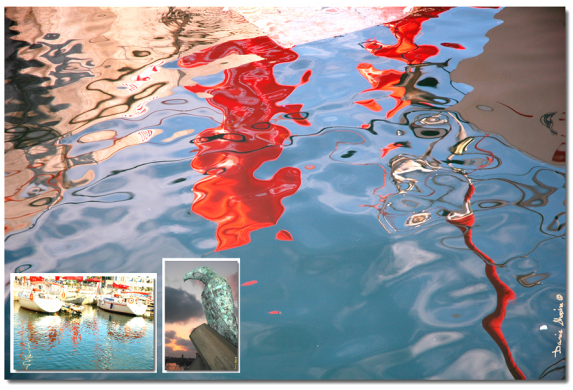

השתקפות הסירות במרינה של הרצליה ופסל-הנשר בשקיעה.

HaKesher הקשר
Talk Forever

כרטיסי חיוג מוזלים

- חיוג לישראל: 1¢ לדקה
- חיוג לסלולרי בישראל: 10.1¢ לדקה
- ברכישת 1000 דקות לארה"ב: 0.5¢ לדקה
- תעריפים נמוכים נוספים לשיחות מקומיות ובינלאומיות

היכונו!
חוג לריקודים
סלוניים (Ballroom)
בטעם של פעם
ייפתח בקרוב לכל אוהבי ה-
Foxtrot, Waltz, Cha Cha
Tango, Paso-Doble, Rumba
Rock, Twist, Charleston ועוד...

גם אם לא רקדתם מעולם, אתם יכולים להגשים את החלום הזה בקלי-קלות. אין צורך בבן/בת-זוג. פשוט הצטרפו לחוג, ותראו כמה מהר נשבר הקרח על רחבת-הריקודים!

פרטים נוספים בקרוב,
או בטלפון
(617) 738-5038

SmartPrinting

Full-Color Digital Printing At Super Low Prices!

Business Cards ($110 for 5000 2-Sided)
Flyers ($180 for 5000 2-Sided 5.5"x4.25")
Post-Cards / Stationary / Brochures / Calendars
Letter- & Tabloid-Size Posters / Banners

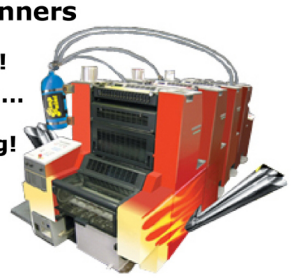

FREE Glossy Cover & UV Coating Options!
Binding, Lamination & Much, Much, More...

Great Combo Deals & Competitive Pricing!
Graphics Design Services Available!
Flexible, Economical & Over-Night Shipping Options!

Quotes & Info: SussmanJ99@Yahoo.com or 617-935-1017

DO YOU NEED or ARE AVAILABLE as an
AUPAIR or a NANNY?

Are you looking for a happy, loving, fun, energetic, smart and reliable babysitter, aupair, or nanny, who speaks English/Hebrew/Other Languages, for full/part-time work, light housekeeping, live in/out?

Are you available to work as a nanny/aupair? Please send resume & references. Drivers License a plus.

Call for information:
617-738-5038

האם את מחפשת מטפלת חמה, אוהבת, חכמה, נמרצת ואמינה, דוברת אנגלית ועברית, לעבודה חלקית/מלאה, עם/בלי לינה?

האם את פנויה ומחפשת לעבוד כמטפלת?

למידע נוסף:
617-738-5038